

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XI. An crediderit Christum specie tenus in terris apparuisse, non veram
carnem gestasse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

XI. Origeni quoque obiectum est, fuisse persuasum illi ementum corpus & specie A tenus apparet gestasse Christum, non verum; & fallis imaginibus illudentem oculis, inanibus miraculorum, laborum, tormentorumque umbris credulos homines inescasse. Proprium id fuit Hæreticorum illovm dogma, qui ex eo φαστασιασαι & δοκουναι dici meruerunt: post quorum signiferum Simonem magum primi propugnarunt illud Basilides, Valentinus, Cerdo, Marcio, & Manichæus. Inter quos Valentinus spiritale quoddam corpus è cælo Christum detulisse volebat, ac per Mariam velut per canalem transiisse, nihil inde fumentem. Falla eos, si quid conijcio, loci hujus interpretatio delusit: Primus homo de terra,

2. Cor. 15. 47.

Iren. libr. 1. cap. 11. apud Theodoret. Dial. 2.

terrenus; secundus homo de cælo, cælestis. Apelles autem Christum neque in phantasmate dicit fuisse sicut Marcion, neque in substantia veri corporis, ut Evangelium docet: sed in eo quod è superioribus partibus descenderet, ipso descensu sideream sibi carnem & æream contexuisse. Verba sunt Tertulliani B libr. De præscript. cap. 51. Idem quoque de Apollinari adnotat Theophylactus in 3. Ioh. Vnde à Valentino non multum abluisse utrumque planum est. Tres illi tamen τρις φαστασιασαι accenserentur, οτι το αυτο εστι, inquit Irenæus, δοκουναι ληξαι πηρωθεναι, η εδεν εν τω αληθινω ελκεσθαι, οτι οδ αυ αληθινω σαφει η αυτη ερηκωσ, οτι εν ημας εληρωσασται, οτι εν τω αφελειω πασων τω αυτω εις ταυτων αυτων εαυτω ιωσται. Quia idem est dicere specie cum apparuisse, & nihil de Maria sumisse. Neque enim vere carnem & sanguinem habuisset, per qua nos redemit, nisi verus Adami fomentum in sese collegisset. Hæreticorum porro illorum nequissimis confona dixisse Origenem adversarij eius calumniabantur. Quæria (criminatione) post istas est, inquit Pamphilus in Apologia, qua istis omnibus adversatur, (caca enim est malitia) quod dicunt eum dicere δοκουναι, idest putative tantum, & per allegoriam, non etiam secundum ea qua juxta historiam referantur, gesta esse omnia qua à Salvatore gesta sunt. Zonaras quoque libr. 2. Origenem existimasse negat Christum de Virgine Maria carnem sumisse. Hanc autem calumniam ipse à se egregie depellit Origenes in verbis quæ in eodem Apologia loco recitantur, probatq; ex Scripturis sanctis de femine Abraham & David vere natum fuisse Christum, neque putative, & per phantasia res suas gessisse; neque spiritale corpus, sed carneum & terrenum circumtulisse; nec factum eum per mulierem, sed ex muliere. Faciunt & ea pro ipso quæ scripsit Homil. 1. in Ezech. Respondent mihi Hæretici, qui naturam illius (Christi) ut phantasma eludunt, quare Christus Filius hominis appellatur: & quæ Tract. 35. in Matth. suscipiens enim (Christus) naturam carnis humane omnes proprietates implevit, ut non in phantasia habuisset carnem existimaretur, sed in veritate: & Homil. 14. in Luc. Iesus erat indutus vestibus sordidis. Quod quidem & D adversus eos facit qui negant Dominum nostrum humanum habuisse corpus, sed cælestibus & spiritibus fuisse contextum. Si enim de cælestibus, & ut illi falso asserunt, de syderibus, & alia quadam sublimiori, spiritalique natura corpus ejus fuerit, respondeant quare potuerit spiritale corpus esse sordidum; aut quomodo hoc interpretentur quod posuimus: Iesus erat indutus vestibus sordidis? & libr. 2. c. 6. Propter quod cum omni meta & reverentia contemplandum est, ut in uno eodemque ita utriusque natura veritas æmonstretur, ut neque aliquid indignum & indecens in æterna illa & ineffabili substantia sentiatur, neque rursus qua gesta sunt falsi illusa imaginibus existimantur: & libr. 5. in Epist. ad Rom. Sed hoc non intelligentes quidam Hæreticorum conati sunt ex hoc Apostoli loco (Rom. 6. 5. 6.) asserere quod Christus non vere mortuus sit. Quibus responderi quoniam persacile est, non puto necessarium ex cæteris vel Apostoli vel Evangeliorum dictis, ubi simpliciter mors ejus, & non similitudo mortis scribitur, E testimoniorum pondus adhibere, cum possimus ad eos dicere: si similitudo mortis fuit, fuit & non vera resurrectio, & nos ergo videbimur resurgere, & non resurgemus: & videbimur mori peccato, & non vere moriemur: & omne ergo quod gestum est, & geritur, usum est geri, sed non est gestum. Superest igitur ut & quod salvati sumus veri simus salvati, sed non vere salvati simus. Vnde quoniam hæc tam absurda sunt, ut non indigeant improbationibus, nos ad explanationem eorum qua habentur in sequentibus convertamur: & libr. 2. contra Cels. ελεγε η αρετορ το ειρηκωναι ηνα η εν ταις αιρησιν, δοκουναι η ενουεν τω τε πηρωσθαι η τερωσθαι. εδδ η γωνικωσ ε πα π. οδι γαρ τω ελεγεσθαι οτι εδουαι ηδ η αιρησιν αυθελουσ τω τε πορην, οτι η αυγεσθαι, αλλ αυ ημεσ τε πορην ομωροσθαι? αλλ ημεσ τε δοκουν ετι η πασων ε τλωσθαι, ητα μη αληθινωσ αυτη η η αυστωσ η, αλλ αληθινωσ. ο γαρ αληθινωσ ερωστων, ει αυτησ, αληθινωσ αυτησ, ο η αυ αυτησ η αυτησ, οτι αληθινωσ αυτησ. Hinc illius in Marcionistis opinionis damnanda ac confutanda partes Adamantio recte tribuit Auctor dialogi De recta in Deum fide. F

XII. Quæ cum ita sint, mirum videri possit, quid sit cur Homil. 17. in Luc. ita scripserit Origenes: Habuit corpus humanum (Christus) & hoc signum est cui contradicitur. Alij enim dicunt eum venisse de cælis; alij tale quale nos corpus habuisse, ut per similitudinem corporis etiam nostra corpora redimeret à peccatis, & daret nobis spem resurrectiæ. Reprehendit eos Origenes qui Christum dicunt tale quale nos corpus habuisse; ergo corpus nostrum dissimile gestasse putavit. In quo autem posita fuerit ea dissimilitudo ipse edisserit in Proœmio librorum ελε αρχων. Incarnatus est (Christus) cum Deus esset, & homo mansit quod Deus erat. Corpus assumpsit nostro corpori simile, eo solo differens quod natum ex Virgine de Spiritu sancto est. Et quoniam hic Iesus Christus natus & passus est in veritate, & non per imaginem, communi hæc morte vere mortuus est: vere enim à mortui resurrexit.